

கஸ்ஸுவட்டு

நவம்பர் 2022 (பிரஜோற்பத்தி ஆண்டு) ஆவணித் திங்கள்

இராமலிங்க விலாசம் நுழைவாயில்
இராமநாதபுரம்.

உள்ளே.....

பக்கம்

1. வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க குண்டுர் ... 1
—கி. ஸ்ரீதரன்
2. கங்கைகொண்ட சோழபுரம் அகழாய்வு ... 7
—கா. நெடுஞ்செழியன்
3. சங்க காலப் பண்பாட்டில் இரும்பு ... 16
—கோ. முத்துசாமி
4. PRESERVATION OF TEMPLES AND
SCULPTURES IN ANCIENT
TAMIL NADU ... 24
—Natana. Kasinathan
5. விக்டோரியா மகாராணியின்
வெள்ளிப் பட்டயம் ... 33
—கு. தாமோதரன்
6. சேது மன்னர் தம் செப்பேட்டுச் செய்தி ... 36
—வெ. இராமமூர்த்தி

சென்னை பல்கலை அறிவியல்

அவர்க்குப் பணியுடன்

கி. நெடுஞ்செழியன்

CURATOR. 92.

Site Museum Dept. of Archaeology

Govt. Of Tamil Nadu.

Gangaikondacholapuram (Ulkottai)

TRICHY DIST.

திரு. மா. சந்திரமூர்த்தி. எம்.ஏ.

வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க குண்டுர்

கி. ஸ்ரீதரன்,

பதிவு அலுவலர்.

இர. ஜெயராமன்,

இளநிலைக் கல்வெட்டாய்வாளர்.

தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை, திருச்சி.

திருச்சியிலிருந்து - புதுக்கோட்டை செல்லும் சாலையில் சுமார் 12 கி.மீ. சென்றால் குண்டுர் என்னும் ஊரைக் காணலாம். ஊரின் தெற்கே பெரிய ஏரியும், வடகிழக்கில் நன்செய் நிலங்களும் காணப்படுகின்றன.

இவ்வூர் ஏரியில் கல்லால் ஆன குமிழி ஒன்று காணப்படுகிறது. நன்றாக வடிவமைக்கப்பட்டு மேல் நுனியில், அலங்கார வேலைப்பாடுடன், நின்ற நிலையில் இரு தூண்களுடன் கூடிய அமைப்புக்களுடன் இக்கற்குமிழி கல்வெட்டுடன் காணப்படுகிறது. இக்கற்குமிழி குண்டுரைச் சேர்ந்த தட்டான் மாறங் குவாவன் என்பவனால் செய்யப்பட்டது என்பதையும், இராஜகேசரியான முதலாம் ஆதித்த சோழனின் 15-வது ஆட்சியாண்டில் அமைக்கப்பட்டது என்பதையும் தெரிவிக்கிறது. ஆதித்த சோழனுடைய ஆட்சிக் காலத்திலேயே இவ்வூர் சிறப்பாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

மேலும் வரலாற்றுத் தடயங்கள் ஏதேனும் காணப்படுகிறதா என்பதைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளும் நோக்கத்துடன் இவ்வூர் ஆய்வு செய்யப்பட்டது. ஏரியின் கீழ் உள்ள வயல் பகுதியில் பல இடங்களில் வரப்புகளில் சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. இவை குண்டுர் வரலாற்றுச் சிறப்புடன் விளங்கியதற்குச் சான்றுகளாக அமைகின்றன. கால அடிப்படையில் இங்கு காணப்படும் சிற்பங்கள் பிரிக்கப்பட்டுத் தொகுக்கப்படுகின்றது.

அய்யனார் கோயில்

ஏரியின் கரையில் கற்குமிழிக்கு அருகே உள்ள அய்யனார் கோயில் 'வெள்ளாள கண்ட அய்யனார் கோயில்' என அழைக்கப்படுகின்றது. கோயில் கருவறை, முன்மண்டபம் ஆகியவை சேர்ந்து ஒரு நுழைவு வாயிலுடனும், அதைச் சுற்றி ஒரு சுற்றாலைச் சுவருடனும் காணப்படுகிறது. இதன் நுழைவு வாயிலில் அண்மையில் கட்டப்பட்ட சிறு கோபுரம் உள்ளது. கோயிலின் முன்னர் கல்லால் ஆன யானை வாகனம் உள்ளது. இதற்கு அருகில் சுதையால் ஆன யானையும் (சுமார் 10' உயரம்) காணப்படுகிறது. கோயிலைச் சுற்றி திருச்சுற்றில் கருப்புசாமி போன்ற சிறு தெய்வங்கள் வழிபடப் பெறுகின்றன. திருச்சுற்றில் காணப்பெறும் பிள்ளையார், சூரியன், சண்டிகேசுவரர் ஆகிய சிற்பங்கள் கி.பி. 9-10 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவையாகும்.

சேட்டை

ஏரிக்கரையின் கீழே, கோயிலின் அருகில் சேட்டையின் சிற்பம் ஒன்று புதைந்து காணப்படுகிறது. இதுவும் 9-10 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும்.

கல்வெட்டுப் பொறிக்கப்பட்ட அய்யனார் சிற்பம்

குண்டூர் ஊரின் அருகே 'களத்து மேட்டு வயல்' என அழைக்கப்படும் வயலின் வரப்பில் ஓர் அய்யனார் சிற்பம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சிற்பமும் கி.பி. 9-10 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும். இதனுடைய பீடத்தில் கல்வெட்டு காணப்படுகின்றது. எழுத்துக்கள் ஒழுங்காக இல்லாமையால் சரியாகப் படிக்க இயலவில்லை. எனினும் குவாவன் சாத்தன் என்ற பெயர் காணப்படுவதால் குமிழியைச் செய்தவனே இச்சிற்பத்தையும் அமைத்திருக்கலாம் என எண்ணத் தூண்டுகிறது. "பெருங் குண்டூர்" என இவ்வூர் அழைக்கப்பட்டதை இக்கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கிறது. இதன் அருகே ஒரு நந்தியின் சிற்பம் காணப்படுகிறது.

ஈசுவரன் திடல்

ஏரியின் வடகிழக்கே ஈசுவரன் திடல் என அழைக்கப்படும் சிறிய மேடான பகுதியைக் காண முடிகிறது. இங்கு சில மரங்களும், அடர்ந்த முட்செடிகளுடன் புதர்களும் உள்ளன. இவற்றின் நடுவே ஒரு விங்கமும், நந்தியும் காணப்படுகின்றன. மேட்டின் அருகே சூலம் பொறிக்கப்பட்ட கல்லும் ஒரு வயலின் வரப்பில் காணப்படுகிறது. எனவே இங்கு ஒரு கோயில் இருந்து அழிந்திருக்க வேண்டும் என்பதை உணர முடிகிறது.

ஈசுவரன் திடலுக்கு மேற்கே மயிலுடன் கூடிய முருகன் சிற்பம் ஒன்றும், அதன் அருகே வயலின் நடுவில் திருமால், ஸ்ரீதேவி, பூதேவி சிற்பங்களும் காணப்படுகின்றன. இவற்றின் காலம் கி.பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டாகும்.

சமணத் தீர்த்தங்கரர்

மேற்கண்ட சிற்பங்களுக்கு அருகே வயலின் வரப்பில் சமணத் தீர்த்தங்கரர் சிற்பம் (92 செ.மீ X 58 செ.மீ) சாய்த்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. அமர்ந்த கோலத்தில் தீர்த்தங்கரரும், அவரது தலையின் மேற்பகுதியில் முக்குடையும் காணப்படுகிறது. இரு புறமும் இயக்கர்கள் கவரி வீசுவதையும் காணலாம். இச்சிற்பம் கி.பி. 10-11 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகக் கொள்ளலாம்.

செல்லாயி அம்மன் கோயில்

ஈசுவரன் திடலுக்கு வடக்கே சப்தமாதர்களின் கோயில் காணப்படுகிறது. இது செல்லாயி அம்மன் கோயில் என்று இன்று அழைக்கப்படுகிறது. இங்குள்ள சிற்பங்கள் அனைத்தும் பிற்காலத்தைச் சார்ந்தவையாக உள்ளன.

குமிழி முனி

கற்குமிழியின் அருகே சிதைந்த நிலையில் காணப்படும் முருகனின் சிற்பம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனைக் 'குமிழ்முனி' என ஊரார் அழைக்கின்றனர்.

கல்வெட்டுகள்

அய்யனார் கோயிலின் அருகே ஏரியின் கரையில் காணப்படும் ஒரு செவ்வக வடிவக் கல்லில் 'விச்சாதிரர் தன்மம்' என்று முடியும் கல்வெட்டு காணப்படுகிறது. கல்வெட்டின் இறுதியில் சூலம் ஒன்று பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. எழுத்தமைதியைக் கொண்டு பார்க்கும் பொழுது இதனுடைய காலத்தைக் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டாக நிர்ணயிக்கலாம். எழுத்துப் பொறிக்கப்பட்ட அய்யனார் சிற்பம் அருகே ஒரு வயலில் பலகைக் கல்லிலும், ஏரிக்கரை அய்யனார் கோயிலின் முன்பு உள்ள மரத்தின் கீழ் தரையில் கிடக்கும் கல்லிலும் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இவை மிகவும் பிற்காலத்தைச் சார்ந்தவையாகும்.

மண்டபம்

இவ்வூரிலேயே திருச்சி-புதுக்கோட்டைச் சாலையின் வலப்புறம் நாயக்கர் கால மண்டபம் ஒன்று காணப்படுகிறது. மண்டபத் தூண் ஒன்றில் மன்னனின் உருவம் புடைப்புச் சிற்பமாகக் காணப்படுகிறது.

இவ்வூரில் காணப்படும் சிற்பங்களைக் கொண்டு பார்க்கும் பொழுது குண்டூர் கி.பி. 9-10 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டு வரை சிறப்பான ஊராக இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதையும், சமண சமயமும் இங்கே சிறப்பாக இருந்திருக்கிறது என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

குண்டூர் கல்வெட்டுகள்

1. ஏரியில் கற்குமிழியில் உள்ள கல்வெட்டு

(கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டு)

- 1) ஸ்ரீ கொராஜகெ
- 2) சரி பன்மற்கு யா
- 3) ண்டு யெ குண்டூர்

- 4) பெருந்தட்டான் மா
- 5) நங் குவாவன் செ
- 6) வித்த கற்குமு
- 7) ழி

2. ஏரிக்கரையில் கிடக்கும் கல்வெட்டு
(கி பி. 11ஆம் நூற்றாண்டு)

- 1) இப்பனை பசு
- 2) யார் வல்ல
- 3) . . . . .
- 4) ானர் . .
- 5) வெட்டை
- 6) விச்சாதி
- 7) ரர் தன்ம
- 8) ம்

இறுதியில் குலக்குறி இடப்பட்டுள்ளது.

3. களத்துமேடு வயலில் காணப்படும் கல்வெட்டு
கல்வெட்டின் மேற்புறத்தில் சூரியன், சந்திரன் பொறிக்கப்
பட்டுள்ளது.

- 1) சித்தா னு ஆடி மீ (4?)
- 2) சவுந்தரயதினாய
- 3) க்கர் னாளு நம்பி
- 4) க்கு விட்ட உத்தி [விருத்தி]
- 5) யிதுக்கு அகுதம் ப
- 6) ண்ணி[ன] பேர்
- 7) கெ[ங்கைக்]
- 8) கரையில் காராம்
- 9) பசவைக் கொ
- 10) ண்ணவன்

4. வள்ளாள கண்ட அய்யனார் கோயிலின் முன் உள்ள மரத்தின் அடியில் கிடக்கும் பலகைக் கல்லில் காணப்படும் கல்வெட்டு.

- 1) . . . .
- 2) செவந
- 3) . . . . .
- 4) . ருமான்
- 5) குனத்துக்
- 6) . னை . . . . .
- 7) னைவருமக
- 8) மாலை மா
- 9) னையிட்டது.
- 10) . ததிலத்த .
- 11) . . . .

5. களத்துமேட்டு வயலின் வரப்பில் காணப்படும் கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு அய்யனார் சிற்பத்தின் பீடத்தில் காணப்படும் கல்வெட்டு.

- 1) ஸ்ரீ பெருங்குண்டூர் . . . .
- 2) னம . . . . . குவாவ
- 3) ன் செய்வித்த . . . .
- 4) . . . . மகாசாத்த
- 5) ன்

கங்கைகொண்ட சோழபுரம் அகழாய்வு

கா. நெடுஞ்செழியன், எம்.ஏ.,

காப்பாட்சியர்,

கங்கைகொண்ட சோழபுரம், அகழ்வாய்வு

திருச்சி மாவட்டம், உடையார் பாளையம் வட்டம் செயங்கொண்டம் - அணைக்கரைச் சாலையில் அமைந்தது கங்கைகொண்ட சோழபுரம். இவ்வூர் தமிழக வரலாற்றில் தனிச்சிறப்பு, பெற்று விளங்குகிறது. தமிழகக் கோயிற்கலைகளில் தனிப்புகழ் பெற்றது. சிற்பக் கலையில் ஈடு இணையற்று விளங்குகின்றது. சோழர் வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடமாகவும் திகழ்ந்து வந்திருக்கின்றது.

அகழாய்வு

முதலாம் இராசராசன் தஞ்சையில் தலை நகரை நிறுவி ஆட்சி புரிந்தது போல் அவன் மைந்தன் இராசேந்திரன் தஞ்சையிலிருந்து தலைநகரை கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திற்கு மாற்றிய பின் தந்தையைப் போலவே தானும் ஓர் அரிய கோயிலைக் கட்டி மகிழ்ந்தான். இம் மன்னன் முதல் மூன்றாம் இராசேந்திரன் வரையிலும் இந்நகரையே தலைமை இடமாகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்து வந்துள்ளனர். ஆனால் இத்தகைய நகரம் இன்று மண்மூடி மேடாகக் காட்சி அளிக்கின்றது. இப்பகுதியில் புதைந்து கிடக்கும் உண்மையை வெளிக்கொணர தமிழ்நாடு அரசுத் தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையினால் 1980-81, 1985-87 ஆகிய கால கட்டங்களில் அகழாய்வுப் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது.

அகழாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்ட இடங்கள்

மாளிகைமேடு (கட்டடத்தின் வடிவமைப்பு)

கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திலிருந்து தென் மேற்கே சுமார் 3 கி.மீ. தொலைவில் காணப்படும் மேடு, குருவாலப்பர்

கோயிலிலிருந்து உள்கோட்டை செல்லும் வழியில் மாளிகைமேடு என அழைக்கப்படுகிறது. இங்கு கிடைத்துள்ள மாளிகைப் பகுதிகளின் சுவர்கள் அனைத்தும் இவ்வூர் மக்களால் தோண்டி எடுக்கப்பட்டுள்ளது. அடிப்பகுதியில் காணப்படும் சில செங்கல் வரிசைகள் இதற்குச் சான்றாக விளங்குகின்றன. இவைகளைக் கொண்டு கட்டடத்தின் அமைப்பைத் தொடர முடிகின்றது. இங்குக் காணப்படும் சுவர்கள் இரண்டு. இவை ஒன்றையடுத்து ஒன்று 55 செ.மீ. இடைவெளியில் இணையாகத் தொடர்ந்து செல்கின்றன. தற்போது கிடைத்துள்ள இரண்டு இரட்டைச் சுவர்களுக்கும் இடையில் உள்ள தூரம் 16 50 மீட்டர். இவை இரண்டும் கிழக்கு மேற்காகத் தொடர்ந்து செல்கின்றன. இடையில் காணப்படும் சுவர்கள் மேல் பகுதியில் 1.10 செ.மீ. அகலமும், கீழ்ப்பகுதியில் 1.35 செ.மீ. அகலமும் கொண்டுள்ளது. இரண்டு சுவர்களும், இடையில் விடப்பட்ட இடைவெளியும் சேர்த்து மொத்த நீளம் $1.35 + 1.35 + .55 = 3.25$. மீட்டர் ஆகும்.

மேலும் கட்டடத்தின் மேற்பகுதியைத் தாங்குவதற்கு மரத் தூண்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதற்குச் சான்றாக கருங்கற்கள் சதுரமான வடிவிலும், நடுவில் சிறிய பள்ளத் துடனும் காணப்படுகின்றன. இதுவரை சுமார் 32 கருங்கற்கள் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளன. ஓர் இடத்தில் இரண்டு கற்கள் பதித்த நிலையில் ஒரு செங்கற்சுவர் வெளிக் கொணரப்பட்டது. அவற்றில் இரண்டு கற்களுக்கும் இடையில் காணப்படும் தூரம் 2.00 மீட்டர். இதுவரை சுமார் 500 ச.மீட்டர்கள் அகழாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பரப்பளவில் 30 தூண்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். எனவே தற்போது வெளிப்படுத்தப்பட்ட பகுதி மரத்தூண்கள் நிரம்பிய மண்டபமாகத் திகழ்ந்திருக்கலாம் அகழாய்வில் கிடைத்த ஆணிகள் இதனை மேலும் உறுதிப்படுத்துகிறது.

இங்கு கிடைத்துள்ள கட்டடப்பகுதி சுட்ட செங்கற்களால் நன்கு வரிசையாக அடுக்கப்பட்டு முறையாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. அகழாய்வுப் பகுதியின் வடகிழக்குத் திசையில் உள்ள ஒரு சுவரின் இரு புறங்களிலும் பெருக்கல் குறியீடுகள் காணப்படுகின்றன. இதன் மூலம் அக்காலத்தில் குறியீட்டுக் கட்டடச் சுவர் எழுப்பும் முறை நடைமுறையில் இருந்தது என்பதை உணர முடிகின்றது.

மேலும் மாளிகைமேட்டிற்கு அருகிலுள்ள கீழ்மாளிகைமேடு, மாளிகைமேடு புறம்போக்கு நிலத்திலும் அகழாய்வு செய்யப் பட்டது.

மண்மலை

சேத்தியாதோப்பு - அனைக்கரைச் சாலையில் செயங்கொண்டம் குறுக்கு சாலையிலிருந்து சுமார் 2 கி.மீ. தொலைவில் மண்மலை கிராமம் அமைந்துள்ளது. இங்கு பொருள்காத்த தூர்கை என்ற சிற்பம் காணப்படுகிறது. இச்சிற்பம் கலிங்கநாட்டு சிற்பமாகும். இங்கு 4×4 மீ. அளவில் இரண்டு அகழாய்வுக் குழிகள் போடப்பட்டன. முதற்குழியில் 3.90 மீ. ஆழத்தில் செங்கற்கள் பாவப் பட்டது போன்ற அமைப்பு காணப்பட்டது. இது கட்டப் பகுதியின் ஒரு பகுதியாக இருக்கக்கூடும். இரண்டாவது குழியின் தெற்கு பகுதியில் 2.70 மீ. ஆழத்தில் கட்டப்பகுதி போன்ற அமைப்பு கிடைத்துள்ளது. இங்கு கட்டப் பகுதி கிடைத்ததை நோக்கும் போது, இங்கும் ஓர் உயர்ந்த கட்டம் இருந்துள்ளது என்பதை உறுதியாகக் கூறமுடிகின்றது. இங்கு கிடைத்த சுவரின் அகலம் 1.10 மீ இந்த சுவரின் அகலம் மாளிகைமேட்டு பகுதியில் கிடைத்த சுவரின் அகல அளவே உள்ளது. எனவே இவை ஒரே காலத்தவை என்பதையும், கங்கைகொண்டசோழபுரம் இப்பகுதி வரையில் விரிவடைந்திருந்தது என்பதையும் உணரமுடிகிறது.

குருவாலப்பர் கோயில்

கங்கைகொண்ட சோழபுரம் நகரைச் சுற்றிக் கோட்டை அமைந்திருக்க வேண்டும். உட்கோட்டை என்ற ஊர் கோட்டையின் உட்பகுதியாக இருக்க வேண்டும். அதே போன்று கோட்டையின் தெற்குப் பகுதியில் அகழி போன்ற அமைப்புக் காணப்பட்டது. இங்கு 5×5 மீ. அளவில் அகழாய்வுக் குழி போடப்பட்டது. இந்த ஆய்வில் 50 செ.மீ ஆழத்திலேயே செம்பூராங்கற்கள் (Laterite) ஒரே சீராக நேரான முறையில் அடுக்கப்பட்டு, கிழக்கு மேற்காகச் சுவர் அமைப்பு இருப்பதைக் காணமுடிந்தது. இது சோழர் காலத்தில் கட்டப்பட்ட கோட்டை மதிற் சுவராக இருக்க வேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது. ஏனெனில் கல்வெட்டுகளில் இராசேந்திர சோழன்

மதில், உட்படை வீட்டு மதில் என்ற கோட்டை மதிற் சுவர்களின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்படுவதைக் காணலாம். இங்கு 12x5 மீ. பரப்பளவில் ஆய்வு மேற்கொண்டதில் இந்தச் சுவர்ப் பகுதி மேற்கே தொடர்ந்து செல்வது தெரிய வருகிறது.

1991-ஆம் ஆண்டுப் பணி

1990-91-ஆம் ஆண்டு மாளிகை மேட்டில் தொடர்ந்து அகழாய்வுப் பணி தொடரப்பட்டது. இங்கு ஆறு அகழாய்வுக் குழிகள் போடப்பட்டன. மாளிகைமேட்டிலிருந்து வடகிழக்கே சுமார் 0.5 கி.மீ. தொலைவில் கல்குளம் என்ற இடத்திலும், சங்கை கொண்ட சோழபுரத்திலிருந்து 2 கி.மீ. தொலைவில் செயங்கொண்டம் செல்லும் சாலையில் அமைந்துள்ள சோழகங்கம் எனப்படும் பொன்னேரி மதகு அருகிலும் அகழாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

1990-91-ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆறு அகழாய்வுக் குழிகளிலும் இயற்கை மண் வரையிலும் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

மாளிகை மேடு

அகழாய்வுக் குழி - 1

இக்குழி 4x4 மீ. அளவில் போடப்பட்டது. இரண்டு மீட்டர் அளவில் சுண்ணாம்பு, மணல் கலந்து கட்டப்பட்ட தரைப்பகுதி காணப்படுகிறது. இயற்கை மண் வரையில் ஆழம் 3.50 மீட்டர். இக்குழியில் மூன்று கால கட்டத்தைச் சேர்ந்த கட்டடப்பகுதிகள் காணப்படுகின்றன. கிழக்கு மேற்காக ஒரு சுவர் செல்கின்றது. தெற்கு வடக்காகக் காரைப்பூச்சு பூசப்பட்ட தரைப்பகுதி காணப்படுகிறது. இதன் கீழ்ப்பகுதி செங்கற்களைக் கொண்டு சுவர் போன்று உள்ளது. இதன் உயரம் 1.50 மீட்டர் ஆகும். வீரராசேந்திர சோழனுடைய கல்வெட்டில் இங்கிருந்த அரண்மனையின் பெயர் "சோழகேரளன் திருமாளிகை" எனப்பட்டது. பின்னர் முதற் குலோத்துங்க சோழனுடைய கல்வெட்டு இங்கிருந்த

மாளிகையை “கங்கைகொண்டசோழன் மாளிகை” எனக்குறிக்
கின்றது எனவே முன்பு இருந்த அரண்மனை மாற்றி அமைக்கப்
பட்டு புதிய பெயரிட்டு அழைத்திருக்க வேண்டும். இதனை மேற்
குறித்த அகழாய்விலிருந்தும் அறிய முடிகின்றது.

அகழாய்வுக் குழி - 2

இக்குழி 4×4 மீ. அளவில் போடப்பட்டது. இக்குழியின்
ஆழம் இயற்கை மண்வரையில் 3:90 மீட்டர் ஆகும். இக்குழியில்
மூன்று கால கட்டத்தைச் சேர்ந்த சுவர்கள் காணப்படுகின்றன.
தெற்கு வடக்கில் 70 செ.மீ. அகலத்தில் ஒரு சுவர்ப் பகுதியும், கிழக்கு
மேற்காகச் செல்லும் சுவர் இரண்டு பகுதிகளாகவும் காணப்
படுகின்றன.

அகழாய்வுக் குழி - 3

இக்குழி 4×4 மீ. அளவில் போடப்பட்டது. இக்குழியில்
கிழக்கு மேற்காகச் சுவர்ப் பகுதி காணப்படுகிறது.

அகழாய்வுக் குழி - 4

இக்குழி 4×4 மீ. அளவுடையது. இக்குழியில் வடக்கு
தெற்காக 40 செ.மீ. அகலத்தில் சுவர்ப் பகுதி காணப்படுகிறது.
இச்சுவர் கி.பி. 12—13-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. இக்குழியில்
1:40 மீ. ஆழத்தில் காரைப்பூச்சுக் கொண்ட தரைப் பகுதி காணப்
படுகிறது.

அகழாய்வுக் குழி - 5

இக்குழி 4×4 மீ. அளவில் போடப்பட்டது. இதன் ஆழம்
3:30 மீ. ஆகும். இக்குழியில் தெற்கு, வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளில்
கட்டடச்சுவர் பகுதிகள் காணப்படுகின்றன.

அகழாய்வுக் குழி - 6

இக்குழி 4×4 மீ. அளவில் போடப்பட்டது. இக்குழியில்
கிழக்கு மேற்காகச் சுவர் காணப்படுகிறது. இக்குழியின் ஆழம்
3:40 மீட்டர்.

கல்குளம்

கல்குளம் மாளிகை மேட்டிலிருந்து வடகிழக்கே 0.5 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இங்கு ஒரு குளம் உள்ளது. இதைக் கல்குளம் என்று அழைக்கின்றனர். இந்தக் குளத்திற்கு நீர் வருவதற்காக பூமிக்கடியில் கட்டப்பட்ட சோழர்காலக் கால்வாய் ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு 6×4 மீ. அளவில் அகழாய்வுக்குழி போடப்பட்டது. இந்தக் குழியில் வடக்கு தெற்காக 2 மீட்டர் அகலம் கொண்ட கருங்கற்களாலான கால்வாய் காணப்பட்டது. 11 கருங்கற்கள் வரிசையாகக் கால்வாய் மேற்பகுதியில் மூடுவதற்காக இருப்பதையும் அறிகிறோம். கருங்கல் அளவுகள் 1.5×3.5 செ.மீ 71×30×25 செ.மீ. ஆகும். பக்கவாட்டில் நீர்க் கசிவு இல்லாமல் இருப்பதற்காகவும், வலிமைக்காகவும் இரு புறங்களிலும் செம்பூராங்கற்களால் களிமண்ணையும் சேர்த்துக் குழைத்துக் கட்டப்பட்டுள்ளது. கால்வாயின் கீழ்ப்பகுதியில் இருபுறங்களிலும் கருங்கற்கள் தாங்கி நிற்கின்றன. கால்வாயின் ஆழம் 41 செ.மீ. அகலம் 54 செ.மீ. மொத்த ஆழம் 3.20 மீ. ஆகும். இக்குளம் சோழர் காலத்தில் அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பயன்படுத்த அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று கருத வாய்ப்புள்ளது. ஏனெனில் தண்ணீர் வரும் வழி முழுவதும் கருங்கல்லால் பாவப்பட்டு, மேல் பகுதியும் கருங்கற்பலகையால் மூடப்பட்டுள்ளது.

பெரன்னேரி மதகு

இது முதலாம் இராசேந்திர சோழன் கட்டிய ஏரியாகும். அக்காலத்தில் சோழகங்கம் என்று அழைக்கப்பட்டுத் தற்போது பொன்னேரி என்று அழைக்கப்படுகின்றது. கங்கை ஆறு வரை சென்று வெற்றி கொண்டதன் நினைவாக கங்கை நீரைக் கொண்டு வந்து இதில் தெளித்தான் என்று இராசேந்திரனின் திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடு கூறுகின்றது. இவ்வோக்குச் சோழர் காலத்தில் கொள்ளிடம் ஆற்றிலிருந்து நீர் வந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. தற்போது மழை பெய்தால்தான் நீர் வந்து சேருகின்றது.

சோழர்காலத்தில் மதகு செங்கற்களால் கட்டப்பட்டுள்ளது. செங்கற்களைப் பொருத்தக் களிமண் கலவையைப் பயன்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அடிப்பகுதி சுருங்கற் பாறைகளால் பாவப் பட்டுள்ளது. ஏரியில் இருந்து சிறு துவாரத்தின் மூலம் தொட்டி போன்ற ஒரு பகுதியில் தண்ணீர் தேக்கப்பட்டு மிகுதி தண்ணீர் வடிகால் மூலம் வெளியேற்றப்பட்டுள்ளது. மதகிலிருந்து தண்ணீர் போகும் வழியின் இருபுறங்களிலும் பிறைச் சந்திரன் போன்ற வடிவில் சுவர் கட்டப்பட்டுள்ளது. மதகிற்கு மேல்புறம் தற்போது காணப்படும் பகுதி ஆங்கிலேயர் காலத்தில் கட்டப்பட்டுள்ளது. 7×4 மீ. அளவில் அகழாய்வுக்குழி போடப்பட்டது. மொத்த ஆழம் 2.60 மீட்டர். செம்பூராங்கற்களால் கட்டப்பட்ட தொட்டியின் நீளம் 3.60 மீ. அகலம் 80 செ.மீ ஆகும். அகழாய்வுக் குழியின் பாள நிலைகளை பார்க்கும் பொழுது சோழர் காலத்தில் கட்டப்பட்ட பகுதியின் மேல் வண்டல் படிந்து விட்டதால் அது பயன்படாமல் போய் அம்மதகின் மேலேயே திரும்பவும் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் தற்போதுள்ள 1.45 மீட்டர் நீளமும் 70 செ.மீ. அகலமும் கொண்ட பகுதி கட்டப்பட்டுள்ளது. தொட்டியின் ஆழம் சோழர்காலத்தில் அதிகமாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதையும் உணர முடிகின்றது. இன்னும் சோழர்கால மதகு ஒன்றை அகழாய்வு செய்து வெளிக் கொணர்ந்தமை தென்னிந்தியாவிலேயே இதுவே முதன் முறையாகும்.

முக்கிய தொல்பொருட்கள்

இரும்பு பொருட்கள்

இவ்வாய்வில் அதிக அளவில் சிறப்பான தொல்பொருட்கள் கிடைத்துள்ளன. இங்கு கிடைப்பவற்றில் மிகவும் சிறப்பும், அளவில் அதிகமானவையும் இரும்புப் பொருட்களே ஆகும். 1/90 அகழாய்வுக் குழியில் 40 செ.மீ. ஆழத்திலேயே 18 செ.மீ. 20 செ.மீ. 24 செ.மீ. அளவுள்ள இரும்பு ஆணிகள் கிடைத்துள்ளன. 1/90 அகழாய்வுக் குழியில் 6 செ.மீ நீளத்தில் பிடிப்பு ஆணிகள் (Clamps) கிடைத்துள்ளன. எல்லா அகழாய்வுக் குழிகளிலும் இரும்பு ஆணிகள்,

பிடிப்பு ஆணிகள் அதிக அளவில் கிடைத்துள்ளன. இதிலிருந்து அரண்மனைப்பகுதியில் மரவேலைப்பாடு அதிக அளவில் செய்யப் பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதை உணர முடிகிறது.

தந்தம் பொருட்கள்

அரசர், அரசியர் வசிக்கும் மாளிகைப் பகுதிகளை விலையுயர்ந்த பொருட்களினால் அலங்கரிப்பது வழக்கம். தந்தத்தினாலும், ஓவியங்களினாலும் பல உருவங்கள் அமைத்து அழகு செய்தனர். அதை உறுதி செய்யும் வகையில் தந்தத்தினால் செய்யப்பட்ட யாளி, யானை போன்ற உருவங்கள் கிடைத்துள்ளன. மரத்தில் இவை பொருத்தப்படும் என்பதை எடுத்து காட்டும் வகையில், ஆணி பொருத்தப்பட்ட நிலையில் தந்த அலங்காரப் பொருள் மேற்பகுதி ஆய்விலிருந்து கிடைத்துள்ளது.

வட்டவடிவில் (உடைந்த நிலையில் மிகுந்த அளவு) அலங்காரம் செய்யப்பட்ட கற்களால் செய்த பொருட்கள் இங்குக் கிடைத்துள்ளன. இவற்றில் பெரும்பாலும் விரிந்த தாமரை இதழ் போன்ற அமைப்பு செதுக்கப்பட்டுக் காணப்படுகிறது. மணற் கல்லாலான (Sandstone) அரவை உடைந்த நிலையில் கிடைத்துள்ளது. இது சந்தனம் அரைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கவேண்டும்.

எலும்பால் செய்யப்பட்ட அலங்காரப் பொருட்கள், படிக்கற்களால் செய்த மணிகள், சங்கு வளையல்கள் (உடைந்தவை), கல்லால் செய்யப்பட்ட வட்டவடிவ அலங்காரப் பொருட்கள் போன்றவையும் கிடைத்துள்ளன.

வண்ணங்களுடன் கூடிய காரைத்துண்டுகள்

இவ்வாய்வில் உடைந்த செங்கற்துண்டுகளும், அதனுடன் உடைந்த கட்டடப் பகுதிகளும் அதிக அளவு கிடைத்து வருகின்றன. இவற்றில் காரைத்துண்டுகள் குவிந்து காணப்படுகின்றன. பச்சை, சிவப்பு, மஞ்சள் போன்ற வண்ணங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வண்ணங்களைக் கொண்டு கோடுகளும்

சில வளைவுகளும் வரையப்பட்டுள்ளன. இப்பகுதியில் உள்ள கட்டடப் பகுதிக்கு வண்ணப்பூச்சு அளித்து அழகு படுத்தியுள்ளனர் என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

பாணை ஓடுகள்

இங்கு இடைக்காலப் பாணை ஓடுகளே அதிக அளவில் கிடைத்து வருகின்றன. இவற்றில் சிவப்புப் பாணை ஓடுகள் (Coarsered ware) ஆகும். அகழாய்வுக்குழி எண். 2/90-ல் 2°65 மீ. ஆழத்தில் உடைந்த நிலையில் கிடைத்த பாணையின் கழுத்து பகுதியில் (rim portion) மீன் குறியீடு காணப்படுகிறது. ஜாடியின் மூடிகள் இரண்டு கிடைத்துள்ளன. (2/90 ஆழம் 2 65 மீ.) அடுத்து அதிக அளவு நமக்கு கிடைப்பவை சீனதேசத்துப் பாணை ஓடுகள். இவை சோழர் காலத்தில் தமிழகத்திற்கும், சீன நாட்டிற்கும் இடையே இருந்த வர்த்தகத் தொடர்பினை நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

தமிழகத்திலேயே பெரும்பரப்பளவில் அரண்மனைப் பகுதிகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருப்பது கங்கைகொண்டசோழபுரத்தில்தான். சோழர் காலக் கட்டடம் மற்றும் அரண்மனை அமைப்பினைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள இவ்வகழாய்வு உதவுகிறது இவ்வாய்வினை மத்தியத் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகக் கல்வெட்டுத் துறை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தொல்பொருள் துறை மற்றும் வரலாற்று ஆர்வலர்களும், பொதுமக்களும் கண்டு போற்றுகின்றனர். இங்கு தொடர்ந்து அகழாய்வினை மேற்கொள்ள இத்துறை நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

சங்க காலப் பண்பாட்டில் இரும்பு

கோ. முத்துசாமி

கல்வெட்டாய்வாளர்

உலகில் இரும்பின் பயன்பாடு கி.மு. 2000-த்தில் உருவாயிற்று. மேற்காசியப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் முதன் முதலில் இரும்பினை உருக்கக் கற்றுக் கொண்டனர். இந்தியாவில் சோட்டா, நாகப்புரி பகுதியில் கி.மு. 1100-ல் இரும்பு புழக்கத்தில் இருந்ததற்கான சான்றுகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இந்தியாவில் இரும்பின் பயன்பாடு மிகுதியானபோது நகர நாகரீகம் என்னும் புரட்சி உருவாயிற்று. ஆகவும் கங்கைச் சமவெளியில் நகரங்கள் உருவாயின. கோசம்பி, அக்கிசத்ரா, பாட்னா போன்ற இடங்களில் நகர நாகரீகம் தழைத்தது. சமீபகத்திலும் இரும்பின் பயன்பாடு நகர நாகரீகம் உருவாவதற்குத் துணை நின்றது தம்மீகத்தில் நடைபெற்று வரும் அகழாய்வுகள் இரும்பு வெட்டியெடுக்கப்பெற்று, உருக்கிய நிலையை அறிய உதவுகின்றன. ஆதிச்சநல்லூர், கொடுமணல், ஆனைமலை, சானூர், சூலூர் போன்ற ஊர்களில் இரும்புக் கருவிகள் கிடைத்துள்ளன. கொடுமணலில் ஊதுலைகள் அகழ்ந்தெடுக்கப் பெற்றுள்ளன.

சங்க இலக்கியத்தில் இரும்பு

சங்க இலக்கியத்தில் இரும்பு பற்றி பல வகையில் பேசப் பெற்றுள்ளன. இரும்பினைப் 'பொன்' என்றும், 'கரும்பொன்' என்றும் சென்நாப்புலவர்கள் பேசுவதைக் காணலாம்.

பொன் செய் கணிச்சித் திண்பிணியுடைத்துச்

சிரறு சில ஊறிய நீர்வாய்ப்பத்தர்

(பதிற்-22)

கருங்கை வீணைஞர்

கொல்லர்களைப் பற்றிச் சங்க இலக்கியம் விரிவாகப் பேசுகிறது. அவ்விலக்கியம் கொல்லர்களைப் பற்றிக் கூறும்போது, 'கருங்கை வீணைஞர்' என்றும் 'கருங்கைக் கொல்லன்' என்றும் கூறுகின்றது

இரும்பு பயன் படுக்கும் கருங்கைக் கொல்லன்
விசைத்தெரி கூடமொடு பொரும்

புறம்—170

இரும்பு வடித்தன்ன மடியாமென் தோற்
கருங்கை வினைஞர் காதலநந் சிராஅர்

பெரும்பாண். வரி 222,23

மேலே காட்டிய சான்றுகள் மட்டுமின்றிப் பல சான்றுகளையும்
காட்ட முடியும்.

செய்முறை

இரும்பை உருக்கிக் கலன்களாகச் செய்த முறை குறிப்பிடத்
தக்கது. இரும்புத்துகள்களை உருக்கி வேண்டிய கருவிகளை
வார்த்தெடுத்தவுடன் உறுதிப்படுவதற்கும், சூடு ஆறுவதற்கும் நீரில்
விடுவர். இதனைத் தற்காலத்தில், 'துவைத்து எடுத்தல்' என்று
கூறுகின்றனர். கருங்கைக் கொல்லனின் உலையில் வைத்த
செவ்விரும்பு நீரில் வைக்கும்போது விரைவாக நீரை உறிஞ்சிய
தன்மையைப் புறப்பாடல் ஒன்று சுட்டும்.

அருங் குறும் புடுத்த காணப் பேரெயில்
கருங்கைக் கொல்லன் செந்தீ மாட்டிய
இரும்பு உண்ணீரினு மீட்டற் கரிதென

புறம்—21

கலன்கள்

சங்க காலத்தில் (1) அடார் (2) அம்பு (3) அரம் (4) அரிவாள்
(5) ஆயுதக்காம்பு (6) எஃகு (7) கலப்பை (8) கேடகம் (9) மழு
(10) சூலம் முதலிய கலன்கள் புழக்கத்தில் இருந்திருக்கின்றன.

கொல்லர் உலைக்கூடம்

சங்க இலக்கியங்களில் கொல்லர் உலைக் கூடத்தைப் பற்றி
விரிவாகப் பேசப் பெறுகின்றது. கொல்லன் ஊதுலையில் பறக்கும்

தீப்பொறி உவமையாகப் பேசப்படுவதைக் காணலாம். மேலும்
அதியமான் கலன்கள் உலைக் களத்திலிருந்ததைப் பற்றி ஓளவையார்
பேசுவார்,

இவ்வே பீலியணிந்து மாலை சூட்டிக்
கண்டிர ணோன்காழ் திருத்திறெய் யணிந்து
கடியுடை வியனக ரவ்வே, யவ்வே
பகைவர்க் குத்திக் கோடுநுதி சிதைந்து
கொற்றுறைத் குற்றில மாதோ... ..

புறம்—95

அதியமான் காலத்தில் அவனது படைக்கலன்கள் போரின்
காரணமாக புகைவரைக் குத்தி, கங்கும் நுனியும் வளைந்தும்,
முறிந்தும் அவை கொல்லனது பணிக் களரியாகிய கொட்டிலிடத்
தவை ஆயின என்றும் தொண்டைமானின் படைக்கலக் கொட்டிலில்
பீலி அணியப்பட்டு மாலை சூட்டப்பட்டு வலிய திரண்ட காம்பு
அழகுடன் பொருத்தப்பட்டு நெய்ப்பூசி களச்சாலை காவலை உடைத்
தாயிற்று எனத் தெரிகிறது.

நெய்யணி கலன்கள்

இக்காலத்தில் இரும்புச் சாமான்களின் மீது துருப்பிடிக்காமல்
இருக்க கிரீஸ் என்னும் பசை உபயோகிக்கப்படுகிறது. அக்காலத்தில்
நெய்ப்பூசி, பாதுகாத்து வந்திருக்கின்றனர் என்பதும் ஓளவையார்
பாடலால் தெரிய வருகிறது.

பொன் > இரும்பு

சங்க இலக்கியம் இரும்பினைப் பொன் என்று கூறுவதைக்
காணலாம். மேலும் கரும்பொன் என்றும் இலக்கியங்கள் கூறும்.
பின்வரும் பாடல்கள் அதற்குச் சான்று:

பொன்னியற் புனை தோட்டியான்

புறம்—14

எனும் பாடலில் யானையின் அங்குசமும்,

பொன்செய் கணிச்சித் திண்பிணியுடைத்துச்
சிர சில ஊறிய நீர்வாய்ப் பத்தல்

- பதிற். பத். : 22

எனும் பதிற்றுப் பத்து பாடலில் கணிச்சி என்ற இரும்பினால் ஆன ஆயுதம் இங்கு பொன்னென கூறப்பட்டுள்ளமை அறியலாம்.

நூலியன்றன்ன கம்பீ

இரும்பைக் காய்ச்சி உருக்கும்போது பல்வேறு வடிவங்களில் ஊற்றி எடுத்தனர். நூல் போன்ற வடிவில் உருக்கி வடித்தெடுத்தனர். அது ;

அழல் புரிந்த வடர்தாமரை
ஐதடர்ந்த நூற்பெய்து
புனைவினைப் பொலிந்த பொலநறுந் தெரியல்

புறம்—29

எனும் பாடலால் இரும்பை உருக்கி மெல்லியதாக தட்டி கம்பியை நூல்போல் செய்தனர் என்பது தெரிகிறது. பிறகு அணிகலன் செய்தமையும் தெரிகிறது.

வேளாண் கலப்பையில் கொழு

சங்க காலத்தில் உழுதொழில் உலகம் போற்றும் தொழிலாக விளங்கியது. மருத நிலத்தில் மருத வேளாண்மையும், முல்லை நிலத்தில் முல்லை வேளாண்மையும் சிறப்புற்றது. முல்லை நிலத்தில் இரும்பு கொழு பொருத்திய கலப்பையைப் பயன்படுத்தினர்.

கொல்லை யுழுகொழு வேய்ப்பப் பல்லே
எல்லையு மிரவு ஊன் தின்று மழுங்கி

பொ.ஆ.படை. வரி : 117,118

என்ற பாடலால், கொல்லையில் கலப்பையின் கண் பொருத்தப்பட்ட கொழு, ஊன் சோறு தின்று பல் மழுங்கியமைக்கு ஒப்பாகவும்,

பிடிவாய் அன்ன மடிவாய் நாஞ்சில்

உடும்புமுக முழுக்கொழு மூழ்க ஊன்றி

பெரும்பாண் : வரி : 199-200

என்ற பாடல் வரியால் அக்காலத்தில் ஆழ உழுது உழவு செய்தமையும் கலப்பையின் முனை பெண் யானையின் வாயின் கீழ்ப் பகுதி போலவும் அதில் தரித்திருந்த இரும்புக் கொழு உடும்பின் முகத்தை ஒத்தும் காணப்பட்டது என்று கூறப்படுவது மிகவும் நயமாக உள்ளது.

அகழாய்வில் கொழு

திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஆதிச்சநல்லூரில் இந்திய அரசு தொல்லியல் துறை அகழாய்வு செய்தபோது கிடைத்த பொருட்களுள் இரும்பு கொழுவும் ஒன்றாகும். இதன் காலம் கி.மு. 7-8 நூற்றாண்டாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே சங்க காலத்திற்கும் முன்பே கொழு பயன்பாட்டில் இருந்தமைப் புலனாகிறது.

முடிவெட்டும் கத்தரிக்கோல்

சங்க காலத்தில் குதிரைப்படை வைத்திருந்தனர். அப்போது குதிரைகளை முறைப்படி பராமரித்தனர். அவ்வாறு பராமரித்த போது பிடரியின் மேல் உள்ள முடியினைக் கத்தரித்து அழகு படுத்துவதற்கு இரும்பு கத்தரியினைப் பயன்படுத்தினர் என்பதை

எஃகுபடை யறுத்த கொய் சுவற் புரவியொடு
மைந்துடை யாரெயில் புடைபட வளைஇ

பதி. பத். : 62

புறஞ்சிறை வயிரியர்க் காணின் வல்லே
எஃகுபடை யறுத்த கொய்சுவற் புரவி

பதி. பத் : 64

என்ற பதிற்றுப்பத்தின் பாடல்களால் செல்வக் கடுங்கோ வாழி யாதனின் நால்வகைப் படையுள், குதிரைகளின் பிடரிமுடி கத்தரிக்கோலால் மட்டம் செய்யப்பட்டு ஒரு சேர அணி வகுத்து நின்றமை புலனாகிறது.

அறுவை மருத்துவத்தில் வெண் ஊசி

பண்டைய இந்தியாவில் அறுவை சிகிச்சை நடைபெற்றமை பற்றி மருத்துவ நூல்களும், பிற இலக்கிய நூல்களும் பேசுகின்றன. அறுவைக் கருவிகளுக்குப் பெயர் இட்டும் வழங்கினர். கிளிமூக்கு, கொக்கு மூக்கு, பருந்து மூக்கு என்று பெயர் வைத்தனர். தமிழ் நாட்டிலும் அறுவை சிகிச்சைக்கு இரும்புக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

இரும்பனம் புடைய ஈகை வான்கழல்

மீன்தேர் கொட்பிற் பனிக்கய முழுகிச்

சிரல் பெயர்ந் தன்ன நெடுவெள் ஊசி

நெடுவசி பரந்த வருவாழ் மார்பின்

பதி.பத். : 42

இப்பதிற்று பத்தின் பாடலில் இங்கு உதிரம் வழியும் புண்ணைத் தைத்து எழும் ஊசி வெள்ளியதாகவும் நீண்டு காணப்பட்டமை மீன் கொத்திப் பறவை நீரில் முழுகி எழும்போது அதன் அலகு காணப்படும் தன்மைபோல் அந்த ஊசி காணப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. எனவே அக்காலத்திலேயே முலாம் பூசப்பட்ட வெண் ஊசி தையலுக்கு பயன்பட்டமை புலனாகிறது.

நெடுங்கழை தூண்டி னடுங்கநாண் கொளீஇக்

கொடுவா இரும்பின் மடிதலை புலம்பப்

பொதியிரை கதுவிய போழ்வாய் வாளை

பெரும்பாண் : 285—87

என்ற பாடலால் மூங்கில் கழியில் தூண்டில் செய்து முள் கோர்த்து பயன்படுத்தி மீனவர் மீன் பிடித்தமை புலனாகிறது. மேலும் இரும்பு, சிறு ஆணி முதல் கரும்புச் சாறு பிழியும் எந்திரம் வரை பயன் பாட்டில் இருந்தமையும் சங்க இலக்கியங்களின் வழி புலனாகிறது. இரும்பு முதலாகிய இவ்வுலோகத் தாதுக்கள் ஆதி காலத்தில் பூமியின் மேற்பரப்பிலேயே கிடைத்திருக்க வேண்டும்.

மிகப் பழங்காலத்திலிருந்தே இந்தியரும், சீனரும் இரும்பைப் பிரித்தெடுத்து பொருட்கள் செய்வதில் தேர்ந்திருந்தனர். விள் வீழ்க் கற்களிலும், எரிமலைப் பாறைகளிலும் இது சிறு துணுக்கு களாக இயற்கையில் கிடைத்திருக்கிறது. எகிப்தியர் இந்தியர் களிமிருந்து இரும்பை உருக்கும் கலையைக் கற்றுக் கொண்டனர். கி.பி. 1837-ல் ராயல் ஏஷியாடிக் சொசைட்டியில் படிக்கப்பட்ட கட்டுரையில், அறிஞர் ஹீத் என்பவர் தென்னிந்தியாவில் செய்யப் பட்ட எஃகு இரும்பே ஐரோப்பாவிற்கும், எகிப்திற்கும் பண்டை நாளில் அனுப்பப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே இதுகாரும் கூறிய வாற்றான் சங்க காலத்திலும், (கி.மு. 500-க்கும் கி.பி. 300-க்கும் உட்பட்ட காலத்திலும்) ஊசி முதல் எந்திரங்கள் வரை இரும்பினால் செய்யப்பட்டு பயன்பட்டமையும் சமூகத்தின் மற்ற உலோகங்களை விட இரும்பு பெரும் பங்கு வகித்தமையும் தெரிய வருகிறது. ★

துறையின் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள்

1. பதேப்பூர் சிக்கிரியில்-அண்மைக்காலக் கண்டுபிடிப்பு

22-01-91 செவ்வாய் கிழமை மாலை 5-00 மணிக்கு துறையின் வளாகத்தில் “பதேப்பூர் சிக்கிரியில்-அண்மைக்கால கண்டுபிடிப்புகள்” என்னும் தலைப்பில் மத்திய தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையின் துணை கண்காணிப்பு அகழாய்வாளர் திரு. கே. கே. முகமது அவர்களால் பதேப்பூர் சிக்கிரியில் நடத்தப்பட்ட அகழாய்வு மற்றும் தொல்பொருட்களைப் பற்றி, காட்சிப் படங்களுடன் விரிவான சொற்பொழிவு நடத்தப் பட்டது. இச்சொற்பொழிவில் கலந்துகொண்ட ஆய்வாளர்கள் அகழாய்வை நேரில் பார்த்தது போன்ற உணர்வினைப் பெற்றதாகப் பாராட்டினர்.

2. பூம்புகார் - கடல் அகழாய்வு

06-05-1991 திங்கட் கிழமை மாலை 5-00 மணியளவில் இவ்வலுவலக வளாகத்தில் திரு. நடன. காசிநாதன் இயக்குநர், (தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை) அவர்களால் 'பூம்புகார்-கடல் அகழாய்வு' என்னும் தலைப்பில் ஆய்வு சொற்பொழிவு நடத்தப்பட்டது. 1991ம் ஆண்டு இந்திய கடல் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்துடன்-தமிழ்நாடு அரசு தொல் பொருள் ஆய்வுத்துறை பூம்புகாரில் நடத்திய ஆழ்கடல் ஆய்வைக் காட்சிப் படங்களுடன் விளக்கினார்.

3. கோடைக்காலக் கல்வெட்டுப் பயிற்சிச் சான்றிதழ் வழங்கும் விழா

1991-ம் ஆண்டுக்கான கோடைக்காலக் கல்வெட்டுப் பயிற்சிக் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் நாகர்கோவிலில் நடைபெற்றது. சுமார் 36 ஆசிரியர் பெருமக்கள்கல்லூரி, மற்றும் மேல்நிலைப்பள்ளி, உயர்நிலைப்பள்ளி, தொடக்கப் பள்ளிகளிலிருந்து கலந்துகொண்டனர். இத்துறையின் தொழில்நுட்ப அலுவலர்களால் கல்வெட்டு, கோயிற் கட்டடக்கலை, வரலாற்றுக்கு முந்தைய கால ஓவியங்கள், அகழாய்வு நெறிமுறைகள், நாணயவியல் ஆகியவற்றைப்பற்றி சிறப்பான முறையில் வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. இப்பயிற்சியாளர்களுக்கு தேசிக விநாயகர் மேல்நிலைப்பள்ளியில் 31-5-1991 அன்று நடைபெற்ற விழாவில் தமிழ் வளர்ச்சிப்பண்பாட்டுத்துறை செயலர் டாக்டர். ஓளவை நடராசன் அவர்களால் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டன. ஓய்வு பெற்ற இந்து கல்லூரி பேராசிரியர் திரு. மகாலிங்கம் அவர்கள் தலைமையுரை நிகழ்த்தினார். நாகர்கோவில் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் திரு பெ. த. மணி அவர்கள் சிறப்புரை வழங்கினார்.

PRESERVATION OF TEMPLES AND SCULPTURES IN ANCIENT TAMIL NADU

by

Natana. Kasinathan

Director of Archaeology

Government of Tamil Nadu

Tamils had a strong policy of not living in a village where there is no temple. It is confirmed now that the worship of idols in temples was prevalent in Tamil Nadu atleast from 2nd Century B.C. Sangam literature give ample evidences of images and temples during post christian era. They refer to Mayon, Mukkannan, Murugan and Korravai and profusely mention about temples in different names such as Kottam, Koyil, Palli etc. From 6th Century onwards number of Gods are being referred to in literature. Even different forms such as anugraha and samhara of Siva and the different incarnations of Vishnu are found mentioned in Bhakti literatures sung by Saiva and Vaishnava Saints.

It is evident even now that there are number of temples in each village. Big cities like Kanchi, Tanjore and Madurai are clustered with innumerable temples. Most of them are under worship and being properly maintained. According to an account of Hindu Religious and Charitable Endowment Board there are about 35,000 temples that are under worship in Tamil Nadu. There are still considerable number of temples that are

left uncared of which about fifty have been declared as monuments of Tamil Nadu State Department of Archaeology. How is it possible?

Temples were built not only by the ruling monarchs but also by the queens, generals, officers and individuals. They also provided for regular Pooja, maintenance and preservation. Every individual had his share in keeping the temples alive and preserving them in good condition. The epigraphs throw valuable light on the involvement of people in the preservation of temples, sculptures and bronzes.

At the time of installation of idols itself they evinced great care of them for the posterity by fixing them with a paste prepared by mixing eight important ingredients known as ashtabandanam. 1. Gum Tiruvattappicin, 2. Cates eye Kungiliyam, 3. Kungiliyam, 4. Sugar, 5. Kavi of brick, 6. Sangavaram (gum), 7. Gingili Oil, and 8. Ghee.

The material of idols is another important factor as they are made up of hard granite stones though in some cases of sand stones. The granite stone is withstanding all natural calamities. The site selection for the building of temples was also of great significance. It is detailed in Agamas and Silpa sastras how one has to select a site for establishing a temple and what are the useable and what are not.

It seems that every big temple had its own Silpi for the timely maintenance of the temples and replacement of sculptures if they were damaged. For meeting the expenses incurred on the maintenance of temples, a portion of the levies collected from the brides party in marriages was provided. In addition to this, the individuals who endow some offerings of the daily Pooja and applying oil and sandal paste for Tirumanjanam had also provided for Tiruppani i.e. for repair works to be carried out if necessity arise. The supervisors to inspect the repair works had also been appointed (Tiruppani Kankani).

To protect the icons and idols it appears that they had taken special care by way of cleaning them daily by means of Abhishekam. Besides the routine abishekam the ruling king and the officials seem to have instituted special sandhis on the day of their natal stars for bathing the God by pouring water from 108 kalasam (water pot) or 1000 kalasam (Sahasra kalasam).

The materials used for bathing the images are also interesting. If these materials are analysed in Laboratories we may get very good clues for the proper preservation of metal as well as stone objects. They used oil, milk, curd, honey, tender coconut, sandal and rose water for bathing the idols. Sometimes they used Panchakavyam i.e. the mixture of milk, curd, ghee, Komutram and Komiyam. After having bathed they applied a paste (Kalabam) prepared by a mixture of sandal powder

musk (Kasturi), camphor (karpuram) and saffron (kunkumam).

It appears that this system is followed on the basis of Kanikagamam, one of the twenty eight Sivagamas. It prescribes that the idol should be bathed by pure water mixed with Elakkai (Cardamom), Jathi, Paccai Karpuram (Camphor), Srikanda surnam, Akaru (musk), Kunkumam (Saffron) and the tender leaves of mango tree.

Then the juice of sugarcane, water of tender coconut, juice of fruits (Panchamirtam i.e. juice of Plantain, mango, Jackfruit and grapes) are to be used for bathing.

Soma Sambu Pattathi, a Sanskrit treatise written by Soma Sambu Sivachariyar gives a graphic account of performing abhishekam on icons. It says as follows:

Tailabhishekam (oil) has to be performed first to Siva. After that Makkappu (paste of rice powder) and Manjal kappu (turmeric paste) have to be applied. These are to be washed by pouring water from the abhisheka kalasams (holy water pots). Then abhishekam must be made by milk, curd, ghee, honey and sugar. Then the manthrams are to be chanted showing camphor and incense in front of God.

The ancients had taken much care in protecting and preserving the bronze images in times of emergencies. In number of incidents large number of valuable bronzes have been unearthed either in temple premises or in

some other places of Tamil Nadu. In all cases it is clearly proved that they had been buried intentionally in order to protect them from the external dangers. Whenever they are unearthed they are invariably found placed upside down position. So, it is possible that they might have been laid down by the wellwishers to protect them from the onslaughts of some miscreants or of iconoclasts.

This system of preserving them under the earth has clear bearing in Agamas. The following passage from the Marici Samhita, a Vaikhanasa Vaishnavite text would be read with interest.

“The Vimanarcanakalpa, (Marici text) published in Madras, 1926, Chapter 70 pp. 435-439, gives in detail the process of concealing metal images in times of emergency and restoring them to worship. The chapter is titled Bhayarksartham Niskrtih.

When there is fear from robbers, enemies, invasion by the opponent kings, or disturbance in the village, in order to protect the *Kautuka*, *snapana*, *utsava* and *balibera* (images used in bali offerings, festivals, bathing ceremonies, etc.) the metal images and that of the goddesses should be hidden.

In a secret and clean place a pit should be dug. In it sand should be spread. Over that the kusa grass should be spread. The Goddess of earth should be invoked; over this sanctified water should be sprinkled

reciting the mantra, "apo hi-stha" the acarya, the worshipping priest, the yajamana along with the devotees should enter the shrine, offer salutation to the God, and obtain permission from the God, stating that "Lord so long as there is fear, till such time be you pleased to remain living in this earth." Then the divine power from the metal image should be transferred to the main deity. If there is no main image it should be invoked in the heart (of the priest) uttering the mantra *pra tad visnus tapate*; the image should be carefully placed in the pit in order, reciting the mantra *Yadvaisnava*; the head (of the image) should be laid facing east. The pit should be closed either with sand or earth. The mouth of the pit should be closed tightly. Then one should enter the shrine again, salute the main image; a kurca made of kusagrass should be made, the divine power should be transferred again from the main image to the kurca and the same should be worshipped. If more than one month passes, that kurca discarded, a new one made in its place and worshipped.

If the conditions improve the metal image should be retrieved, cleaned with tamarind and punyaha rite should be performed. A series of rites are then prescribed for restoring the image to worship. Similarly different rites are prescribed for images which lay concealed for six months or over one year.

Though the text is vaisnava scripture, such prescriptions are common to all sects, except variation in the

mantrams to be recited suited to the deity. It may be seen that while burying the bronzes, special homas are performed. In the case of Pollonaruva finds it is recorded that charcoals were found on top of the place where bronzes were found indicating thereby such textual prescriptions were devoutly carried out. While the bronze images were buried for safety, no stone image was found concealed in similar manner.

Hence, from the foregoing narrations it is apparant that the above abhishekams and burning camphor and incences must have kept the idols and icons intact and preserved them for posterity. The people of those days had the maintenance of the temples in good condition as one of their routine duties and inherited a strong vow that they should not live in a place where there was no temple. Hence, if we revive the Poojas in all the temples either by the magnificent activities of the philanthrophists or by the timely effort of the concerned Governments, the temples, sculptures and bronzes would be preserved for future generations without any difficulty.

மகேந்திரவர்மன் காலத்து நடுகல்

ஊத்தங்கரை வட்டம் பெரிய காமாட்சிபட்டி என்ற ஊரில் முதலாம் மகேந்திரவர்மன் காலத்தில் நடப்பெற்ற நடுகல் கல்வெட்டு கண்டறியப் பெற்றது. அக்கல்வெட்டு மகேந்திரவர்மனின் பன்னிரண்டாவது ஆட்சி ஆண்டில் நடப்பெற்ற நடு கல்வெட்டு. இக்கல்வெட்டு முற்கால வட்டெழுத்தில் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

எழுத்து

இக்கல்வெட்டு வட்டெழுத்தில் எழுதப் பெற்றுள்ளது. 'மயிந்திர' என்பதில் உள்ள 'தி' மட்டும் தமிழ் எழுத்து. ஆகையால் இக்கல்வெட்டை எழுதியவன் வட்டெழுத்து, தமிழ் எழுத்து ஆகிய இருவகை எழுத்திலும் பயிற்சி பெற்றவன் என்று கருதலாம். மெய் எழுத்திற்கும் எசரக்குறிலுக்கும் புள்ளியிடப் பெற்றுள்ளது. மேலும் மொழியமைப்பில் சேரி வழக்கும், உயர்ந்தோர் வழக்கும் கலந்து நிற்பதைப் பார்க்கலாம். இரு சொற்களைச் சேர்த்தெழுதும் வழக்கம் குறைந்தே காணப்பெறுகின்றது. 'பன்னிரண்டாவது' என்பதைப் பன் இரண்டாவது என்றும் 'கோட்டையூர்' என்பதைக் 'கோட்டை ஊர்' என்றும் எழுதியுள்ளனர்.

கல்வெட்டில் கோவூர் நாடு குறிப்பிடப்படுகின்றது. கோவூர் நாட்டில் இருந்த ஊர்களில் ஒன்று கோட்டையூர். கோட்டையூர் மாட்டு மந்தையைக் (தொறு) கவர்ந்து சென்றபோது இரு வீரர்களைக் கொன்று மந்தையை மீட்டுப்பட்டான் கண்ணந்தை என்பவன். 'கண்ணந்தை' என்ற பெயரும் இறுதியில் கண்ணன் தொறு என்று வாசிக்கும் வகையில் எழுதப் பெற்று பின்னர் கண்ணந்தை என்று திருத்தப் பெற்றுள்ளது. அதனால் கல்வெட்டை எழுதியவன் வட்டெழுத்து அறியாதவனாக இருந்திருக்க வேண்டும். அதனால் கல்வெட்டில் அடித்தல், திருத்தல் நிறைய உள்ளன.

கண்ணந்தை என்ற பெயர் குறிப்பிடத்தக்கது. தொல்காப்பியர் ஆதன் + தந்தை ஆந்தை ஆயிற்று என்று கூறுவார். ஆனால் சாத்தந்தை, கண்ணந்தை போன்ற பெயர்களை அவ்வாறு பிரித்துக் கூறுவது கடினம். பழைய கல்வெட்டுக்களில் (தமிழ்பிராமி) அந்தை, அந்துவன் போன்ற பெயர்கள் கூறப்பெறுகின்றன. இவை பயன்படும் இடம் நோக்கி தலைவன் என்று பொருள் கொள்ள வாய்ப்புண்டு. அவ்வாறு பொருள் கொண்டால் கண்ணன் + அந்தை என்று பிரித்துப் பார்க்க வாய்ப்புண்டு. கண்ணன் என்ற குலத்தில் வந்த தலைவன் என்று பொருள் கொள்ளலாம். இன்றும் கொங்கு

வெள்ளாளாரிடையில் கண்ணன் என்ற கூட்டத்தினரும், கண்ணந்தை என்ற கூட்டத்தினரும் உள்ளனர்,

கல்வெட்டு வாசகம்

1. கோவிசைய மயிந்திர பருமற்கு ப
2. ன் இரண்டாவது கோலுரு நாட்டுக் கோட்டை
3. ஊரு தொறுக் கொண்ட ஞான்று இருவரை எறிந்து
4. மீட்டுப்பட்டான் கண்ணந்தை று

துறை கண்டுபிடிப்பு

புத்தர் சிலை கண்டுபிடிப்பு

இராமேசுவரம் தீவில் அரியாங்குண்டு என்ற கிராமத்திற்கருகிலுள்ள 'பங்கடித்திடல்' என்ற இடத்தில் புத்தர் சிலை யொன்றை தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை கண்டுபிடித்துள்ளது. இப்புங்கடித்திடல் இராமேசுவரம் நகரிலிருந்து வடமேற்குத் திசையில் சுமார் 10 கி.மீ. தொலைவிலுள்ளது.

கடற்கரைப் பகுதியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள இந்த அழகிய புத்தர் சிலையைக் கொண்டு தமிழ்நாட்டில் இப்பகுதியில் புத்த மதம் பரவியிருந்ததை உறுதிபடுத்த முடிகிறது. பராக்கிரமபாகு என்ற இலங்கைவேந்தன் இவ்விடத்தில் புத்தவிகாரையைப் புதுப்பிக்கத் திரிகோண மலையிலிருந்து தேவையான பெர்ருள்களைக் கொண்டு வந்ததாக அறிய முடிகிறது. இம்மன்னன் கி.பி. 12-ம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி புரிந்துள்ளான்.

கிழக்காசிய நாடுகளிலிருந்து வந்த வணிகர்கள் கொண்டு வந்த சீனப் பீங்கான் ஓடுகள் பல இங்கு கிடைத்துள்ளமை இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இவ்வோடுகள் கி.பி. 12-13-ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகக் கருதப்படுகின்றன.

இப்புத்தர் சிலை உடைந்து காணப்பட்டாலும் அதன் கலையழகு அதனை வடித்த சிற்பியின் அரிய திறமையை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. மடிப்புசுளுடன் கூடிய மேலாடையும், தியான முத்திரையும் இது புத்தர் சிலையே என உறுதிப்படுத்துகின்றன. இதன் காலம் சுமார் கி.பி. 9-10-ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாக இருக்கலாம்

இப்புத்தர் சிலையை இத்துறையைச் சேர்ந்த இராமேசுவரம் அகழ்வைப்பகக் காப்பாட்சியர் நா.ச. கணேசன் என்பவர் கண்டு பிடித்துள்ளார்.

விக்டோரியா மகாராணியின் வெள்ளிப் பட்டயம்

கு. தாமோதரன் எம்.ஏ.
துணை இயக்குநர்

செங்கற்பட்டு என்று தற்போது அழைக்கப்படும் இவ்வூர் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு செங்கழுநீர்ப்பட்டு என்று அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது என்பதைக் கல்வெட்டுகள் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. இங்கு கோதண்டராம சுவாமி கோயில் அமைந்துள்ளது. இக் கோயில் முதன் முதலில் செங்கல்பட்டிலுள்ள கோட்டைப் பகுதியில் இருந்ததாகத் தெரிகிறது.

கி.பி.1885ஆம் ஆண்டு கோட்டையில் அமைந்திருந்த கோதண்டராம சுவாமி கோயில் திரு. கிருஷ்ண நாயுடு என்பவரால் நகர்ப்பகுதிக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது என்ற செய்தி இக்கோயிலின் கிழக்குப் பக்க கோபுரத்தின் நுழைவு வாயிலில், வடக்குப் பக்க சுவரில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டு வாயிலாகத் தெரிய வருகிறது.

கோயில் நுழைவு வாயிலில் மிகவும் உயர்ந்த அளவில் இரண்டு மரக் கதவுகள் போடப்பட்டுள்ளன. இந்தக் கதவில் ஒன்றில் வெள்ளிப் பட்டயம் ஒன்று பதிக்கப்பட்டிருந்தது. பின்னர் இது கதவிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு கோயில் நிர்வாகத்தார் பொறுப்பில் தற்போது வைக்கப்பட்டுள்ளது.

வெள்ளிப் பட்டயம்

பெரும்பாலும் ஓலைகளின் மீதும், கருங்கற்கள் மீதும், செப்புத் தகடுகளின் மீதும் எழுத்துக்களைப் பொறிப்பது வழக்கமாகும். சில

சமயங்களில் பொன் தகடுகளின் மீதும், வெள்ளி தகடுகளின் மீதும் எழுத்துக்களைப் பொறிக்கின்ற வழக்கம் நீண்ட நெடுங்காலம் இருந்து வந்திருக்கிறது. இந்த வெள்ளிப் பட்டயத்தின் நீளம் 33 செ மீ, அகலம் 23 செ. மீ. ஆகும். நான்கு பக்கங்களிலும் துவாரங்கள் உள்ளன. இந்தத் தகடு சற்று மங்கலாகக் காட்சி அளிக்கிறது. இதில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள தமிழ் எழுத்துக்கள் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட வடிவத்தில் உள்ளன. இப்பட்டயம் 11 வரிகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பட்டயத்தில் கீழ்வருமாறு எழுதப் பட்டிருக்கிறது.

1. செங்கல்பட்டு ஸ்ரீ கோதண்டநாமஸ்வாமி சந்நிதியில் கலியுக
2. காதி 4987-ல் நிகழும் விய ஸ்ரீ மாசி மீ 6உக்கு 1887 பிப்
3. பிரவரி மீ 16 உ நமது விக்டோரியா சக்கரவர்த்தினி அவர் களுடைய
4. 50-வது ஆண்டின் பெருமையை உற்சவ கோலாகலங்களு
5. டன் அன்னதான வஸ்திரதான முதலியவைகளை செய்து யாவறாலும்
6. கொண்டாடப்பட்டது அது சமயத்தில் தேவஸ்த்தான தர்மபரி பாலகர்
7. மா-குப்புசாமி நாயுடுகாரு குமாரர் செங்கல்பட்டு டிஸ்ட்ரீக்கு கோர்ட்டு-
8. ரீடர்-மா-றாமானுஜ நாயுடுகாரு மாகாஷிமை தங்கிய நமது சக்கிரவர்தி
9. நியவர்கள் பெயறால் ஸ்ரீ கோதண்டநாமஸ்வாமிக்கி சுமார் 300 முன்னூறு
10. ரு. விலையுள்ள பொன் காசு மாலையை சமர்ப்பித்து புகழப் பட்டது.
11. சர்வம் ஸ்ரீகிருஷ்ண பிரிதி

செங்கற்பட்டில் உள்ள ஸ்ரீ கோதண்ட இராமசுவாமி சந்நிதியில் கலியுகாதி 4987, விய வருடம் மாசி மாதம் 6 ஆம் தேதிக்கு

சமம் கி.பி. 1887 ஆம் வருடம் பிப்ரவரி மாதம் 16ஆம் தேதி. விக்டோரியா சக்ரவர்த்தினி அவர்களுடைய 50ஆவது ஆண்டின் பெருமையைச் சிறப்பிக்கின்ற வகையில் உற்சவ கோலாகலங்களுடன் அன்னதானமும் வஸ்திரதானமும் மக்களுக்கு கொடுத்து யாவராலும் கொண்டாடப்பட்டது என்ற குறிப்பு தரப்பட்டுள்ளது.

அதே சமயத்தில் ஸ்ரீ கோதண்ட இராமசுவாமி தேவஸ்தான தர்ம பரிபாலகர் மா. குப்புசாமி நாயுடு குமாரர், செங்கற்பட்டு, மாவட்ட கோர்ட்டு ரீடராக இருந்த இராமானுஜ நாயுடு அவர்கள் பெருமை தங்கிய சக்கரவர்த்திநியவர்கள் பெயரால் ஸ்ரீகோதண்ட ராமசுவாமிக்கு சுமார் 300 ரூபாய் விலையுள்ள பொன் காசு மாலை ஒன்றைச் சமர்ப்பித்துப் புகழப்பட்டது குறிக்கப்படுகிறது.

பொன் காசு மாலை

பொன் காசுகளால் செய்யப் பெற்றுள்ள இப்பொன் காசு மாலையில் 67 பிரான்சு காசுகளும், (5 பிராங்ஸ் காசுகள் வீதமும்) ஒரு 1/2 சவரன் இராணி விக்டோரியாவுடையதும், 2 காசுகள் (பிராங்சு) முகப்பு வேலைப்பாடுகளுடையதும் காணப்படுகின்றன. திருகு, சிம்ம முகம், பூக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆக மொத்தம் 70 பொன் காசுகள் இந்த மாலையை அலங்கரிக்கின்றன. கி.பி. 1887ல் இப்பொன் காசு மாலையின் மதிப்பு சுமார் 300 ரூபாய் என்று பார்க்கும் பொழுது பொன் விலையின் மதிப்பு தெரிய வருகிறது. பொன் காசு மாலையின் மொத்த எடை 12.2 தோலாவாகும்.

சேது மன்னர் தம் செப்பேட்டுச் செய்தி

வெ. இராமமூர்த்தி, எம்.ஏ., பி.எல்.

கல்வெட்டாய்வாளர்

இராமநாதபுரத்தைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு ஆட்சியைத் தொடங்கிய கிழவன் சேதுபதி முதல் (கி.பி. 1674-1725) அவர் வழி வந்து ஆட்சி நடத்திட்ட பலரும் சிறந்த போர் மறவராக மட்டுமின்றி வள்ளல்களாகவும் வாழ்ந்திட்டனர் என்பது மறைக்க இயலா உண்மையாகும்.

முதல் சுதந்திரப் போருக்கு வித்திட்ட புரட்சியாளர் முத்து விசையரெகுநாத ராமலிங்க சேதுபதி அவர்கள் மதம், இனம் கடந்து எம்மதமும் சம்மதமே, எல்லோரும் எம் மக்களே என்பதற்கு ஏற்ப இராமநாதபுரம் மாவட்டம் முத்துப்பேட்டையில் உள்ள சர்வேசுரன் கோயிலுக்குத் தர்மமாக நிலம் அளித்த செய்தியும், அதன் எல்லைகளும் கிறித்துவ பாதிரியாரவர்களுக்கு பெரியபட்டணம் முத்துப்பேட்டை சுங்கத்தில் நித்தம் இரண்டு பணம் உரிமை தந்ததும் செப்புப்பட்டயத்தில் கூறப்பெற்றுள்ளன. ஈளமுங்கொங்குமியாண்ட என்பதில் ஈழமும்-கொங்கும் ஆள்கின்ற என்ற பொருளிலோ அல்லது சேதுபதிகளோடு ஈழமும், கொங்கும் தொடர்பு படுத்திவருவது ஈண்டு நோக்கத்தக்கது ஆகும்.

சக ஆண்டும் - கலி ஆண்டும்

மேலும் இப்பட்டயத்தில் சக ஆண்டு - கலி ஆண்டு - தமிழ் ஆண்டு மூன்றும் இணைந்து வருகின்றன. ஆனால் சக ஆண்டிற்கும், கலி ஆண்டிற்கும் இடையில் பத்து ஆண்டுகள் வேறுபாடு காணப்படுகிறது. இது பெரும்பாலும் எழுதியவரின் குறையாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால் கலியுக ஆண்டும் - தமிழ் ஆண்டும் ஒன்றுபட்டு

வருகின்றது. (கலியுகம் 4872 தமிழ் ஆண்டு - பிலவ - கி. பி. 1771) இதில் சாலிவாகன ஆண்டு 1693 என்று இருந்திருத்தல் வேண்டும்; அதற்குப் பதிலாக 1703 என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது.

செப்பேட்டுச் செய்தி

கஸராஜ மகா மண்டலேசுவரன் அரியராயிர் தளவிபாடன் பாசைக்குத்தப்பு வாராயிர கண்டன் கண்ட நாடுகொண்டு கொண்ட நாடு கொடாதான் பாண்டி மண்டலத்தாபனாசாரியன் சோழ மண்டலப் பிரதிஸ்டாபனாசாரியன் தொண்டை மண்டலப் பிரசண்டப் பிரசண்டன் (ஈ) இளமுங் கொங்குமியாண்ட பாணமுங் கெசவேட்டை கொண்டருளி ராசாதிராசன் ராசபரமேசுவரன் ராசமார்த் தாண்டன் ராசகெம்பீரன் ராசமனோபயங்கரன் ராஜகுல திலகன் அந்தம்பிரகண்டன் ஆதிய குரர்கள் மிண்டன் சாடிக்கார கான் காரர்கள் கண்டன் சாமித் துரோகிகள் மிண்டன் பாதாள விபாடன் பட்டமானங் காத்தான் வேதியர் காவலன், துஷ்ன நிக்ரகன் சிஷ்டபரிபாலன் மலை கலங்கினு மனங் கலங்காதான் யொட்டியர் தளவிபாடன்பொட்டியர் மோகந்தவிளந்தான் வன்னிய சாட்டந்தவிளந்தான் வன்னியர் மோகந்தவிளந்தான் வீரலெட்சுமி விசையலட்சுமி அட்டலட்சுமி காந்தன் காமி கந்தப்பன் சகலகலை வல்லவன் வீரவேம்பாமாலை விருதாசானி மணவாளன் வில்லுக்கு விசையன் சொல்லுக்கரிச்சந்திரன் மல்லுக்கு பீமன் பரிக்கு நகுலன் குடைக்குக் கர்ணன் இளஞ்சிங்கம் தளஞ்சிங்கம் பகை மன்னர் சிங்கம் ஆத்திலப்பாச்சி கடலிலப்பிட தாலிக்குவேலி கண்டுவார் மானிடன் சமத்தர் கொடாலி சவந்த மாமுடி அடைக்கலங்காத்தான் தாலிக்கு வேலி துட்டர்கள் கொட்டமடக்கி சிவுளி பாவடி மிதித்தேவரவார் கண்டன் தொண்டியத்துரை காவலன் மதுரை மானங்காத்தான் செங்காவிக் குடையான் கெருடக்கொடி அனுமக்கொடி சிங்கக்கொடி புலிக்கொடி மனசு கொடியுடையான் செம்பி வளநாடன் தேவை நகராதிபன் சேதுகாவலன் சேதுமுலா துரந்தான் ராமநாதசுவாமி காரியாதுரந்தான் ஏழைப்பங்காளன் துத்தவாமார்பிலாணி அசுபதி கெசபதி நரபதிர் விசுரபதி முத்துவிசைய ரெகுநாத ராமலிங்க